

Θεατρικές Παραστάσεις του Ερασιτεχνικού Ομίλου του Αναγνώστηριου «ΚΥΘΡΕΑ» το έτος 1929

Κώστας Ζ. Γιαννός

Ο εμπνευστής της ιδέας, για ερασιτεχνικές παραστάσεις στην Κυθρέα, ήταν ο μεγάλος δάσκαλος Σταύρος Κυπραγώρας. Για την πορεία του Θεάτρου Κυθρέας, έχει ασχοληθεί ο Μάριος Στ. Πετάσης, με σχετικό άρθρο του, που δημοσιεύθηκε στο Περιοδικό «Ελεύθερη Κυθρέα» (χρονιά 5η, Αρ. τεύχους 14 σελ. 124-129).

Με το σύντομο αυτό σημείωμα, θα αναφερθούμε μόνο στις θεατρικές παραστάσεις του ερασιτεχνικού ομίλου του Αναγνώστηριου «Κυθρέα» κατά το έτος 1929 και ειδικότερα στο θεατρικό έργο «Βελισσάριος του Βυζαντίου», που αποτέλεσε τον πρώτο μεγάλο σταθμό του ερασιτεχνικού θεάτρου Κυθρέας. Πρωταγωνιστής στον ομώνυμο ρόλο του Βελισσάριου, ήταν ο Ζήνων Ν. Καττάμης. Το έργο διδάξε ο Σταύρος Κυπραγώρας. Για το θέμα αυτό, διαβάζουμε σχετική ανταπόκριση από την Κυθρέα, που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ της Λευκωσίας, ημερομηνίας 10 Αυγούστου 1929 (αριθμ. 1550), με τίτλο ΕΚ ΚΥΘΡΕΑΣ - Νέα ζωή και δράση:

«Κυθρέα 8 Αυγούστου 1929. Πάνε τώρα λίγα χρόνια, που στην πανώρια μας Κυθρέα, άρχισε μια καινούργια ζωή. Είναι αλήθεια, πως για να προοδεύσει ένας τόπος και να βαδίζει σταθερά με ταχεία βήματα, τον δρόμο του πολιτισμού και της ευημερίας, πρέπει να υπάρχει γερή αντιπολίτευσις, οργανωμένη πάνω σε θετικές αρχές, με αγνή λαϊκή

ιδεολογία. Όμοια και σε κάθε κοινότητα, ειδικά για να υπάρξει κάποια πρόοδος, πρέπει να υπάρξουν δύο αντιμαχόμενα κόμματα - Κυβέρνηση - Αντιπολίτευση - με αρχηγούς τους πιο σοβαρούς, έξυπνους και θετικούς άνδρες, που να βράζει μέσα τους αγνή αγάπη για το γενικό συμφέρο κι όχι το ατομικό και για την πρόοδο κι εξωραϊσμό της δικής των κοινότητας.

Έτσι και εμείς στην Κυθρέα, χωρισμένοι σε δύο αντιμαχόμενα ισχυρά κόμματα, με φιλοπρόόδους αρχηγούς κι οργανωμένοι σε δύο ισχυρά σωματεία, που προσπαθούνε ποιο να υπερτερήσει το άλλο στην κοινωνική δράση, αρχίσαμε να ζούμε μια ζωή ευγενέστερη, συμπυκνωμένη, σύγχρονη.

Ο ερασιτεχνικός όμιλος του Αναγνώστηριου η «Κυθρέα», μας χάρισε τες περασμένες Κυριακές, δύο όμορφες απολαυστικές νυχτιές. Παρουσίασε από σκηνής τον «Βελισσάριον» του Βυζαντίου, δύο φορές κατ' επανάληψιν.

Μας έκανε να θυμηθούμε κάποιες λαμπρές, αλλά και άγρια τραγικές σελίδες, της ιστορίας του Βυζαντίου. Η ψυχική αγωνία, ο ανείπωτος πόνος και η άμετρη θλίψη του ήρωος εκείνου, καταποτήρα της βαρβαρικής αγριάδας και καταπατητού της βάρβαρης υπερηφάνειας, που η σκληρά ειμαρμένη τούχε πάρει το πιο πολύτιμο της ζωής δώρο -